

16.05.08
3522 Maciej

Warszawa, dnia 14.05 2008 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

MACIEJ NOWICKI

DPZWuw-070/01/2992/08/jf

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 16.05.08.

nr. 2843 podpis. Borusewicz

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na, przekazane przy piśmie znak: BPS/DSK-043-366/08, oświadczenie senatora Tadeusza Skorupa złożone na 9. posiedzeniu Senatu RP, uprzejmie wyjaśniam, że zważywszy na charakter inwestycji wodociagowych, które zapewniają podstawowe potrzeby życiowe mieszkańców wiosek, wystąpiłem do pana Cezarego Grabarczyk Ministra Infrastruktury z prośbą o rozważenie możliwości podjęcia prac nowelizujących ustawę Prawo budowlane w takim kierunku, by zmniejszyć obciążenie społeczności wiejskich opłatą legalizacyjną.

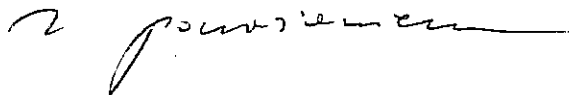
W podnoszonej w oświadczeniu kwestii uregulowania przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019) bytu prawnego nieformalnych spółek wodociagowych wyjaśniam, że ww. ustawa tak kształtuje zasady tworzenia spółek wodnych, że zainteresowane podmioty realizujące zadania wymienione w art. 164 ust. 3, w tym w szczególności polegające na zapewnieniu wody dla ludności, jej uzdatnianiu i dostarczaniu, mogą taką działalność prowadzić jako spółka wodna nawet po wybudowaniu wodociągów.

Stosownie do art. 165 ww. ustawy do utworzenia spółki wodnej wystarczy porozumienie co najmniej 3 osób fizycznych lub prawnych, zawarte w formie pisemnej. Ponadto do utworzenia spółki wymagane jest uchwalenie statutu i dokonanie wyboru organów spółki. Rola właściwego miejscowo starosty w tworzeniu spółki wodnej polega właściwie tylko na zatwierdzeniu jej statutu. Wymogi jakie powinien spełniać statut określa art. 166 Prawa wodnego. Jak wynika z powyższego, proces utworzenia spółki wodnej nie jest zbyt sformalizowany. Nie ma więc przeszkód, aby nieformalne spółki,

które wybudowały wodociągi, a obecnie zajmują się uzdatnianiem i dostarczaniem wody nadającej się do spożycia przez ludzi, mogły prowadzić tę działalność, jako spółki wodne, na zasadach zgodnych z Prawem wodnym. W tym zakresie ustawa nie przewiduje żadnych sankcji, które mogłyby obciążyć finansowo zainteresowane osoby.

W odniesieniu do problematyki dotyczącej pozwoleń wodnoprawnych wyjaśniam, że proces uzyskania pozwolenia wodnoprawnego rozpoczyna się od złożenia przez podmiot zainteresowany korzystaniem z wód stosownego wniosku wraz z operatem wodnoprawnym (art. 131 ustawy Prawo wodne). Fakt, iż podmiot przez wiele lat korzystał z wody bez wymaganego prawem pozwolenia wodnoprawnego nie jest podstawą do odmowy jego udzielenia. Z oświadczenia nie wynika dokładnie, w jakim okresie powstawały opisywane wodociągi. Nie wiadomo również czy ujęcia wody dla tych wodociągów były wykonywane na podstawie pozwoleń wodnoprawnych, czy były to może ujęcia, dla których nie było wymagane uzyskanie pozwoleń wodnoprawnych. Takie sprawy powinny być wyjaśniane indywidualnie dla każdego ujęcia wód. W przypadku wykonania urządzeń wodnych bez wymaganego prawem pozwolenia wodnoprawnego obecne Prawo wodne przewiduje możliwość ich legalizacji na podstawie art. 64a pkt 2. Jednakże proces legalizacji urządzeń wodnych może być uruchomiony tylko na wniosek zainteresowanego podmiotu.

Reasumując, uregulowanie działalności spółek opisanych w oświadczeniu pana senatora Skorupy, pod względem zgodności z przepisami Prawa wodnego, zależy od inicjatywy ich przedstawicieli i złożenia do właściwych organów administracji odpowiednich wniosków i dokumentów, które pozwolą na formalne utworzenie spółek wodnych i wydanie im pozwoleń wodnoprawnych dotyczących korzystania z wód.

Z/Up. Ministra
Sekretarz Stanu
Stanisław Gawłowski

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM